

ת"פ 34371/04/18 - מדינת ישראל נגד עומר אטיאס, איליי בן שיטריט, ויקטור טוויל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 34371-04-18 מדינת ישראל נ' אטיאס (עציר) ואח'
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. עומר אטיאס (עציר)
2. איליי בן שיטריט (עציר)
3. ויקטור טוויל (עציר)

גזר דין לנאשם 2

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדו, שאלה עיקריהן:

במועד הרלוונטי לאירועים שיתוארו להלן היה הנאשם חברו של ב.ח. (להלן יחדיו: "השניים"). בתאריך 18.10.17 בסמוך לשעה 21:00, ניסו מרדכי אלמקייס ומאור אלמקייס, לפגוע בב.ח., בנוכחות מספר אנשים, בכך שירו לעברו בנשק אוטומטי מספר צורות, וזאת בעקבות סכסוך פלילי בין ב.ח. למרדכי אלמקייס. בשל סכסוך זה, בתאריך 27.10.17 סיכמו השניים להצית את רכביהם של נתי רחמים, המקורב למאור אלמקייס, ושל ויקטור אטל, אחיו של מאור אלמקייס. בהתאם לסיכום, סמוך לשעה 00:30, נסעו השניים לכיוון החנייה הסמוכה לביתו של נתי, איתרו את רכבו מסוג "הונדה אקורד", שפכו עליו דלק והציתו אותו. האש אחזה ברכב עד אשר עוברי אורח כיבו אותו. לאחר מכן נסעו השניים מהמקום, איתרו את רכבו של ויקטור, מסוג "ניסאן", שפכו עליו דלק והציתו אותו. האש אחזה ברכב וגרמה לו נזק משמעותי. ניידת כיבוי הוזעקה למקום וכיבתה את האש.

כתוצאה ממעשי הנאשם וב.ח. רכב ההונדה ניזוק בחלקו האחורי, ורכב הניסאן ניזוק קשות.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של סיוע להצתה (שתי עבירות), לפי סעיף 448 (א) רישא וסעיף 31, לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. הנאשם ביקש לצרף ולהודות בעובדות כתב אישום התלוי ועומד נגדו בבית משפט השלום באר שבע - ת"פ 34850-11-17 - והדבר ניתן לו.

בכתב האישום שבת"פ 34850-11-17 נטען, כי לאחר שמרדכי אלמקייס, אתו הנאשם מסוכסך, איים על אביו של הנאשם, הנאשם התקשר אל מרדכי אלמקייס וביקש להיפגש אתו. מרדכי אלמקייס סירב ואיים על הנאשם. לאחר זמן מה הנאשם התקשר אל מרדכי אלמקייס ואיים עליו שיהרוג אותו ואת ילדיו. עוד נטען, כי בהזדמנות מסוימת בחודש אוקטובר 2017 הנאשם החזיק בארון חשמל סם מסוג קנאבוס במשקל 300 גרם, שלא לצריכתו העצמית, ובהזדמנות אחרת, בחודש נובמבר 2017, הנאשם החזיק סם מסוג קנאבוס במשקל של כ- 3 גרם, לצריכה עצמית.

4. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום שצורף, כאמור, הוא הורשע בעבירות של, איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977; החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973; והחזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.

5. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון בגדרו המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, להפעיל מאסר על תנאי בן עשרה חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם מת"פ 15-12-19521, חציו במצטבר למאסר שיטל בתיק זה וחציו בחופף לו - כך שבסה"כ יהיה על הנאשם לשאת 31 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו. מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ ופיצוי בסך 10,000 ₪ לכל אחד משני בעלי כלי הרכב שהוצתו.

6. המאשימה ציינה, כי אירועי ההצתה בתיק זה קשורים לאירוע האיומים בתיק שצורף, ושניהם קשורים למוטי אלמקייס. טענה, כי הסדר הטיעון הושג על רקע קשיים ראייתיים. ציינה כי כתב האישום מנוסח בהתאם לעדותו של עד המדינה, ושההסדר בתיק שצורף מבוסס על הסדר שלשכת התביעות היתה צד לו. ציינה, כי למרות גילו הצעיר של הנאשם לחובתו עבר פלילי משמעותי והוא ריצה עונשי מאסר. טענה כי תקופת המאסר המוצעת בהסדר משמעותית והיא ארוכה מתקופות המאסר שהוטלו על הנאשם עד כה. עתרה לכבד את הסדר הטיעון, הדגישה את הצורך בהרתעת הנאשם וביקשה להטיל עליו מאסר על תנאי מחמיר על עבירות אלימות ועבירות סמים. הגישה את המרשם הפלילי של הנאשם, את כתב האישום בתיק שצורף, את גזר הדין בו הוטל על הנאשם עונש המאסר על תנאי שהעבירות שבהן הורשע כאן מפעילות אותו, ואת פרטי נפגעי העבירה שרכביהם הוצתו.

7. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם הודה, הביע חרטה, וחסך זמן שיפוט ואת הצורך בהעדת עדים רבים כולל עד המדינה. ציין, כי ההסדר הושג לאחר פגישות רבות בין הצדדים ובהתחשב בחומר הראיות ובקושי הראייתי שניצב בפני התביעה. ציין שהנאשם צעיר, ושתקופת המאסר המוצעת משמעותית, ושהעונש המוצע בכלל כולל גם עונש הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי. ביקש לכבד את הסדר הטיעון.

8. הנאשם הביע צער על מעשיו. הביע תקווה להשתקם בכלא, להשתלב בטיפול ולהתחיל דרך חדשה.

9. מעשי הנאשם המתוארים בכתבי האישום שבהם הודה, ועברו הפלילי של הנאשם, מלמדים שהנאשם

מעורב בעולם העברייני והוא בעל דפוסי התנהגות עבריינים מובהקים. כתבי האישום מתארים ירי של אחר לעבר אדם, בנוכחות אחרים, ובעקבותיו יציאה למסע פגיעה ונקמה במקורבי היורה, שהתבטא בהצתת שני כלי רכב שעמדו במרחב הציבורי. וכן, איומים חמורים על הריגת היריב וילדיו, תוך שימוש בביטויים מזעזעים בחומרתם, והחזקת סמים - שלא לצריכה עצמית ולצריכה עצמית.

10. הנאשם רק בן 22 והוא הספיק לצבור לחובתו הרשעות קודמות בעבירות חמורות ולהישלח לכלא פעם אחר פעם לתקופות המצטברות לכדי 3 שנים.

11. הנתונים המתוארים מבססים את ההערכה שהנאשם עלול לשוב ולפשוע, וכי יש צורך בהרתעתו מפני ביצוע עבירות נוספות.

12. ביום 19.07.16 הנאשם נדון בת"פ 19521-12-15 של בית משפט המחוזי באר שבע, בין היתר ל- 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה שהיא פשע. אין חולק כי עבירות הסיוע להצתה והחזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, בהן הורשע הנאשם בתיק זה, מפעילות את המאסר על תנאי.

13. מעשי הנאשם חמורים, ועל רקע עברו הפלילי היה ראוי להטיל עליו מאסר לתקופה ארוכה יותר מזו שמוצעת על ידי הצדדים. ואולם, הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון שהתביעה הסכימה לו בשל הערכתה כי יקשה עליה להוכיח בבית המשפט את העובדות שייחסה לנאשם בכתב האישום המקורי, ומתוך ציפיה סבירה של הנאשם שההסדר יאושר על ידי בית המשפט. נתון זה, כשלעצמו, הוא שיקול בעל משקל בקביעת העונש. (ע"פ 1958/98, פלוני נ' מדינת ישראל, נז (1) 577 עמוד 608-609).

14. בהביאי בחשבון את חומרת מעשי הנאשם מחד ואת גילו הצעיר, הודאתו באשמה, החרטה שהביע, והצהרותיו כי מעונין להשתלב בטיפול בכלא לקראת פתיחת דף חדש בחייו בסיום מאסרו, ובהתחשב בתקופת המאסר הלא קצרה ובכללים הנהוגים בענין כיבוד הסדרי טיעון, נראה לי כי יש לקבל את הסדר הטיעון.

15. נוכח האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים :

1. 26 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו - 05.11.17.

2. אני מפעיל את המאסר על תנאי בן עשרת החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 19521-12-15

של בית המשפט המחוזי באר שבע . 5 חודשים מהם ישא הנאשם במצטבר לתקופת המאסר שהוטלה עליו בתיק זה ו- 5 חודשים בחופף לה.

סה"כ ישא הנאשם 31 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

3. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות או סמים, מסוג פשע.

4. פיצוי בסך 10,000 ₪ לכל אחד משני בעלי כלי הרכב שהוצתו.

5. קנס בסך 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר תחתיו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום .

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ט, 01 נובמבר 2018, בנוכחות הצדדים.